

EINDSCHOT

De Australiër Nathaniel Musters luistert aandachtig naar Aris-coach Tony Van den Bosch. FOTO MARCEL VAN KAMMEN

De brede rug van Musters

De rug van Nathaniel Musters is breed, zowel letterlijk als figuurlijk. De 2,08 meter lange en 115 kilo zware Australiër heeft het bij Aris zwaar te verduren gehad. Zijn coach was eufemistisch gesteld niet zijn grootste fan. Musters boog, maar brak niet.

FREDERIK BIERLING

Aris-Zwolle (73-85) is net afgelopen en enkele spelers staan al onder de douche. Nathaniel Musters niet, hij moet naar de dopingcontrole. De 24-jarige Australiër met Nederlands paspoort stapt opgewekt rond, ondanks de veertiende nederlaag van het seizoen. Coach Tony Van den Bosch gaf hem in totaal 7,24 minuten speeltijd waarin hij twee punten maakte, twee rebounds pakte en vooral heel hard werkte.

De cijfers zijn conform zijn gemiddelden, maar die vertekenen. In zes duels van Aris negeerde de coach hem en zat Musters de volle veertig minuten op de bank. In de media gaf Van den Bosch in niet mis te verstaan woorden aan dat hij de beoogde backup-center niet nodig had.

De woorden die de coach gebruikte zouden velen in een crisis hebben gestort, zo niet Musters. „Ik heb alle kritiek meegekregen”, vertelt hij. „De hele familie van mijn vaders kant is Nederlands en mijn vader leest de kranten. De coach mag zeggen wat hij wil. Ik weet wat ik bijdraag aan dit team en de jongens in de kleedkamer ook.”

De center, die in Amerika uitkwam voor het collegeteam van Lafayette en afgelopen zomer na een seizoen in Ierland nog enkele maan-

den in Australië speelde, bleef strijdvaardig.

„Het mag duidelijk zijn dat het voor mij een zwaar seizoen is en dat ik er meer van had verwacht. Het enige dat ik kan doen is keihard blijven trainen, positief blijven en vanaf de bank energie geven aan het team. En zorgen dat ik klaar ben om te spelen als de coach me nodig heeft. Wat de coach bepaalt, is aan hem. Daar heb ik geen invloed op.”

Ondertussen lijkt er sprake van een kentering. Zowel tegen Den Bosch als Zwolle stuurde Van den Bosch hem het veld in. De Antwerpenaar zwaait hem - zittend in de inmiddels lege kleedkamer van de scheidsrechters - zelfs spontaan lof toe. „Musters heeft een goeie job gedaan.” En: „Ik heb mij daar misschien in *miskeken*. Die jongen blijft heel hard werken en heeft een positieve invloed in het team. Dat is uit de gesprekken gekomen.”

Van den Bosch doelt op de individuele gesprekken die hij twee weken geleden met alle spelers heeft gevoerd. „Dat zeggen de anderen ook over hem. Je weet natuurlijk niet wat er zich allemaal in de kleedkamer afspeelt en in de appartementen. Dan heb je er opeens een extra speler bij. Ik zeg niet dat hij een denderende speler is, maar wel heel bruikbaar als *role-player* om Jeroen van der List

‘Je kunt je vergissen, Ramsay heeft Jordan ook niet genomen’

rust te kunnen geven. Tja, je kunt je vergissen.” Lachend: „Jack Ramsay heeft Michael Jordan destijds ook niet genomen bij Portland (tijdens de *draft* van 1984, red.)”

Van den Bosch erkent ruiterslijk dat hij Musters publiekelijk heeft afgebrand. „Klopt, ik heb hem onder het parket geduwd, maar hij heeft getoond dat hij eigenlijk wel heel nuttig is. Hij is beter geworden door zichzelf. Niet door mij.”

Musters zelf staat even verderop nog altijd in de wachtstand voor de dopingcontrole. Buiten draait de spelersbus van Zwolle stationair en valt er natte sneeuw. Zijn Australische moeder kon niet wennen aan de Nederlandse winter, reden voor de Musters' zich in Down Under te vestigen. Wel kwamen ze nog regelmatig terug voor familiebezoek.

„Ik vind het geweldig hier”, zegt Musters. „Het is een prachtig land. Hoe mijn Nederlands is? *Ghoed!* Ik krijg twee keer per week Nederlandse les van een goede docent. Schrij-

ven gaat aardig, luisteren ook, maar spreken vind ik nog lastig.”

Dat zijn geduld en doorzettingsveld ook sportief lonend lijken te worden, doet hem goed. Musters refereert wat dat betreft ook aan de individuele gesprekken. „Als dingen niet gaan zoals je wilt, moet je niet alleen naar anderen kijken, maar ook naar jezelf. Uit de gesprekken kwam dat ik positieve energie breng. Dat heeft-ie meegenomen, dat moet ik hem nageven. De coach heeft zijn gedachten, wij de onze en die heeft hij samengebracht.”

Beide duels nadien, tegen Den Bosch en Zwolle, gingen weliswaar verloren, maar minder dik dan voorheen. Zaterdag deed een matig tweede kwart (12-25) de Leeuwarders de das om. Toch bleven ze vechten. „We geven niet op en dat gaat zich uitbetalen”, aldus Musters. „We willen naar de play-offs en ik zal alles doen om te helpen dat te bereiken.”

En daarna? „Dan ga ik naar Australië, naar het team waar ik speelde voor ik hier kwam, Gladstone Port City Power. Leuke stad en goed weer! Gewoon elke dag een shirt en korte broek aan zonder je zorgen te hoeven maken over kou. Heerlijk. Die competitie duurt een maand of drie. Wat ik daarna ga doen? Geen idee. Mijn leven is een open boek.”